

Kari Wihlman
pääjohtaja
Liikennevirasto

ALOITE

26.11.2018

Dnro 508/2018

TEIDEN SUOLAUS PORONHOITOALUEELLA

Pohjois-Suomessa poronhoitoalueella (36 % Suomen pinta-alasta) on sattunut vuosina 2005–2017 vuosittain 3500-4000 porokolaria. V. 2016 sattui 3464 ja v. 2017 4192 kolaria. Huomattavaa on, että vaikka muilla liikenteen osa-alueilla liikenneturvallisuuden havaitaan Suomessa parantuneen, porokolarien määrä on pysynyt suurena. Kolariin joutuneista poroista korvataan vuosittain n. 2,6 milj. € edestä ja ajoneuvojen korjauksista n. 15-20 milj. €. Poron omistajille koituvat korvausten ulkopuolelle jäävät tappiot ovat arviolta 2,5 milj. €.

Porokolarien vähentämiseksi on tehty yksittäisiä kokeiluja 1980-luvulta alkaen. Mikään kokeilu (esim. heijastimien käyttö poroilla, karkoteaineiden käyttö, porojen sarvien maalaaminen, Porokello) ei ole kääntänyt porokolareiden määrää laskuun, vaikka niiden voikin arvioida hidastaneen vahinkomäärien kasvua.

Viimeaikaisten tieluokkien muutosten ja uutisoinnin mukaan teiden suolausta tullaan pohjoisessa Suomessa lisäämään. Teiden talvihoito-ohjeisiin on tehty vuosien 2001–2018 välillä suolausohjeistuksen muutoksia (liitteet 1 ja 2). Suolaus houkuttelee tehokkaasti poroja tielle. Niinpä suolaaminen tekee nopeasti tyystin tyhjäksi hankkeiden avulla tehdyn hyvän työn.

Suolaus on poronhoitoalueella pääosin turhaa, teiden kuntoa heikentävää ja porokolareita aikaansaavaa toimintaa. Polanne- tai lumipintainen tie on pohjoisen olosuhteissa turvallisempi kuin suolattu tie. Suolaaminen saa tienpinnan kiehumaan. Tällöin lumipolannetta ei pääse muodostumaan vaan tie pysyy huonossa talvikunnossa suolaamisen vuoksi pidempään.

Esitämme Liikennevirastolle, että teiden suolauksen ohjeistukset uusitaan poronhoitoalueella ja suolausta vähennetään. Suolauksessa tulee ottaa huomioon sen poroja tielle houkutteleva vaikutus.

PALISKUNTAIN YHDISTYS

Anne Ollila
toiminnanjohtaja

cc:
Pohjois-Pohjanmaan ELY-keskus
Lapin ELY-keskus

ms/ao